

[Ivar Hansen]

Jamen hvad er det for noget, hr. Svend Auken? Det må da være en regerings soleklare ret og pligt, at hvis ikke man kan komme igennem med sin politik med det brede flertal, så må man søge det smallere flertal. Det kan der da ikke være noget odiøst eller forkert i.

Mystikken og forvirringen når ukendte højder, når hr. Svend Auken efter denne svada, som han igen i dag kom med til regeringen, siger: Smid dog Fremskridtspartiet ud, vi kommer gerne tilbage, vi kan begynde i morgen. Så er det, at jeg – som formentlig mange andre – må spørge mig selv: Hvor er vi egentlig henne? Jeg synes, Socialdemokratiets synspunkter skifter meget stærkt. Hvad vil partiet egentlig? Det er tilsyneladende ikke så let at være socialdemokrat. Meldingerne er meget forskellige. Der er stor forskel på meldingerne her fra Christiansborg og så de meldinger, der kommer fra de kommunale socialdemokrater og for den sags skyld også fra dele af fagbevægelsen.

Jeg vil gerne fra Venstres folketingsgruppe sige: Nu forhandler regeringen primært om finansloven for 1990 med tilknyttede muligheder for at lempe især erhvervsbeskatningen, og vi er meget tilfredse med, at statsministeren har tilkendegivet, at en lempelse af erhvervsbeskatningen meget gerne skulle være klar fra 1. januar 1990. Det er vores forventning og forhåbning, at disse partier finder sammen om et resultat, der også er samfundsøkonomisk forvarligt, for det er klart, det hører med.

Hr. Svend Auken udmaler det danske samfund som en fattiggård, men jeg var glad for, at hr. Svend Auken i hvert fald har fået øje på – ligesom vi andre i øvrigt også har – at vi kan glæde os over en meget betydelig vækst i erhvervenes produktion og eksport.

Jeg synes, at det er et forhold, der sammen med udsigterne til et frit marked i EF om få år giver store forhåbninger til fremtiden, men det forudsætter så sandelig, at vi i Folketinget har det fornødne mod og fremsyn til at få truffet hurtige beslutninger, der kan stimulere den optimisme, der tilsyneladende er stærkt gryende i erhvervslivet netop nu, og det er klart, at vi har muligheder for at træffe en række beslutninger i så henseende.

Nu skal jeg ikke gå i detaljer vedrørende regeringens økonomiske plan, den havde vi jo lejlighed til at diskutere meget indgående for en månedens tid siden i forbindelse med åbningsdebatten, men jeg vil kort resumere:

Jeg har allerede nævnt erhvervsbeskatningen, som skal sænkes markant. Det ville være et virkelig godt signal til dansk erhvervsliv og ville kunne fremme eksport og beskæftigelse yderligere. Derfor kan en aftale herom ikke indgås hurtigt nok. Det er min faste overbevisning, at mange ude i danske virksomheder for øjeblikket spejder intenst efter et signal fra Christiansborg i så henseende, og at mange investeringer, som kunne fremme også beskæftigelsen, afventer, at disse signaler kommer.

For det andet: Toppen skal klippes af skatten for den sidst tjente krone. De høje marginalskatter i Danmark skal sænkes, så det bedre kan betale sig at arbejde og producere her.

Jeg ved godt, Socialdemokraterne siger, at det kun er millionærerne, regeringen har i tankerne. Jeg synes ikke, man kan sige, at det kun er millionærerne, vi har i tankerne, når regeringen foreslår at fjerne 6 pct.-skatten. O.k., nu har regeringen afstået fra at klippe de 4 pct. af 12 pct.-skatten. Det er dog udtryk for imødekomenhed, så lad os dog så komme i gang med at forhandle disse ting yderligere.

Vi må også tilpasse de mest grænsehandelsfølsomme afgifter. Det er et kæmpeproblem først og fremmest i store dele af Jylland. Det er jeg selvfølgelig godt klar over, men det spænd, der er i afgifterne mellem på den ene side Danmark og på den anden side Vesttyskland først og fremmest, er et kæmpeproblem, som vi skal have gjort noget konkret ved. Derfor er vi glade for, at det er en af de ting, der ligger i regeringens oplæg.

Men vi ved jo godt, at hvis vi skal klare disse ting, er der nogle behårde forudsætninger, der må være i orden, og det er en finansieringsplan. Derfor er jeg glad for, at statsministeren så kraftigt og stærkt understregede dette forhold. Vi kan selvfølgelig ikke uden videre bevilge skattelettelser. Forudsætningen er, at et flertal kan blive enig om besparelser, om at indføre nogle flere brugerbetalingsordninger og/eller fjerne en række af de endnu eksisterende fradrag.

Det er altså det, der er lagt op til i regeringens plan. Jeg mener, at det på det område skulle være muligt at mødes. Derudover vil vi arbejde intenst med forslag, der kan øge den private opsparring markant i det danske samfund.

Selvfølgelig er der et klart behov for det, og det er også en del af regeringens økonomiske